

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **Ing. Z. M.**, zastoupeného Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem, se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany, Velitelství společných sil**, se sídlem Dobrovského 6, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2008, č. j. 167 - 129/2008 - 2802/OsŠ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2011, č. j. 8 Ca 68/2009 - 35,

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2011, č. j. 8 Ca 68/2009 - 35, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Napadeným správním rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 6. 2008 bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti zamítavému rozhodnutí o jeho platovém nároku. Stěžovatel se poté domáhal žalobou podanou Okresnímu soudu v Přerově dne 14. 7. 2008 přezkoumání a zrušení napadeného rozhodnutí.

[2] Okresní soud v Přerově v průběhu řízení o této žalobě dospěl k závěru, že nebyl věcně příslušný k projednání předmětného sporu. Vycházel přitom ze vztahu žalobce a žalovaného, který je služebním poměrem. Okresní soud v Přerově proto konstatoval, že spor nelze považovat za svou povahou soukromoprávní a proto usnesením ze dne 29. 1. 2009, č. j. 15 C 358/2008 - 38, takto zahájené řízení zastavil z důvodu věcné nepříslušnosti.

[3] Ve shora uvedeném usnesení Okresní soud v Přerově poučil stěžovatele o tom, že v posuzované věci může podat žalobu v rámci správního soudnictví u věcně a místně příslušného soudu s tím, že pokud stěžovatel podá správní žalobu ve lhůtě do jednoho

měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení, pak platí, že tato žaloba byla u správního soudu podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení, tedy odkázal na postup v souladu s § 72 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí (dále jen s. ř. s.).

[4] Dne 9. 3. 2009 stěžovatel doručil Městskému soudu v Praze správní žalobu, v níž se domáhá zrušení napadeného správního rozhodnutí. Stěžovatel v žalobě mimo jiné odkazuje na výsledek řízení u Okresního soudu v Přerově s tím, že navrhuje, aby si správní soud předmětný spis Okresního soudu v Přerově vyžádal a k věci jej připojil. Stěžovatel v žalobě zdůraznil konstatovanou věcnou nepříslušnost Okresního soudu v Přerově, přičemž uvedl, že podává žalobu ve lhůtě jednoho měsíce od nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení u Okresního soudu v Přerově.

[5] Městský soud v Praze o správní žalobě stěžovatele rozhodl napadeným usnesením ze dne 21. 10. 2011, č. j. 8 Ca 68/2009 - 35, kterým žalobu odmítl. Odmítnutí žaloby přitom odůvodnil tím, že žaloba nebyla podána včas.

[6] Odůvodnění napadeného usnesení přitom opírá městský soud o zjištění učiněné ze správního spisu, že předmětné rozhodnutí, proti němuž žaloba směřuje, bylo vydáno dne 19. 6. 2008 a žalobci bylo doručeno dne 26. 6. 2008. Správní žaloba pak byla u městského soudu podána dne 9. 3. 2009. V tomto kontextu odkázal městský soud na § 72 odst. 1 s. ř. s., podle něhož lze správní žalobu podat pouze ve lhůtě do dvou měsíců ode dne, kdy bylo správní rozhodnutí oznámeno žalobci doručením písemného vyhotovení či jiným zákonem stanoveným způsobem. Dále městský soud odkázal na § 72 odst. 4. s. ř. s., podle něhož nelze zmeškání této zákonné lhůty prominout.

[7] Proti tomuto usnesení městského soudu podal stěžovatel dne 30. 11. 2011 kasační stížnost, kterou odůvodnil tím, že v žalobě jasně uvedl, že po doručení rozhodnutí žalovaného dne 26. 6. 2008 podal proti tomuto rozhodnutí dne 14. 7. 2008 žalobu k Okresnímu soudu v Přerově, přičemž ten o návrhu stěžovatele rozhodl usnesením ze dne 29. 1. 2009, č. j. 15 C 358/2008 - 38, tak, že řízení zastavil, neboť dospěl k závěru, že posuzovaná věc náleží do věcné příslušnosti správního soudu. Současně s tím žalobce v žalobě uvedl, že byl Okresním soudem v Přerově poučen o tom, že se v této věci může obrátit na věcně příslušný soud, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí Okresního soudu v Přerově s tím, že při splnění této podmínky platí, že žaloba byla podána u správního soudu ke dni doručení Okresnímu soudu v Přerově, tedy 14. 7. 2008.

[8] Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že pokud podal dne 9. 3. 2009 k přepravě žalobu, kterou se domáhal přezkumu napadeného správního rozhodnutí Městským soudem v Praze, tuto žalobu podal včas, lhůta k podání správní žaloby podle s. ř. s. v předmětné věci byla zachována a žalobu nelze považovat za opožděnou. Stížností napadené usnesení Městského soudu v Praze je proto podle stěžovatele nezákonné, jelikož k odmítnutí žaloby neexistuje žádný zákonný důvod.

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval přípustnost kasační stížnosti podle soudního řádu správního a dospěl k závěru, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského

soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a tuto kasační stížnost podal včas. V kasační stížnosti uplatňuje stěžovatel námitku z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Podmínka povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti je také splněna. Soudní poplatek byl řádně uhrazen na účet Městského soudu v Praze, o čemž svědčí přípis Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2012, který je součástí soudního spisu. Kasační stížnost je tedy přípustná.

[10] Nejvyšší správní soud tedy přistoupil k věcnému posouzení kasační stížnosti v rámci stěžovatelem uplatněných kasačních důvodů a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[11] Nejvyšší správní soud ze správního a soudních spisů zjistil, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 19. 6. 2008 a stěžovateli doručeno 26. 6. 2008. Stěžovatel podal proti napadenému rozhodnutí žalobu u Okresního soudu v Přerově dne 14. 7. 2008. Usnesení Okresního soudu v Přerově o zastavení řízení o této žalobě bylo vydáno dne 29. 1. 2009 a stěžovateli doručeno 9. 2. 2009. Správní žaloba k Městskému soudu v Praze byla stěžovatelem podána 9. 3. 2009.

[12] Podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí (dále jen „o. s. ř.“), v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

[13] Podle § 4 odst. 1 s. ř. s., rozhodují ve správním soudnictví soudy o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

[14] Podle § 11 odst. 1 o. s. ř. se řízení koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný. Přitom podle § 104b odst. 1 o. s. ř. náleží-li projednávaná věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona věci správního soudnictví, soud řízení zastaví. V usnesení o zastavení řízení pak navrhovatele poučí o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení a o tom, že při včasném podání žaloby platí, že byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.

[15] Stěžovatel postupoval v souladu s popsaným poučením Okresního soudu v Přerově a se zákonem a podal tedy správní žalobu včas. Městský soud pak porušil zákon, když včas podanou žalobu odmítl.

[16] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou a s ohledem na tuto skutečnost napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda
senátu